

Важливим фактором, який треба враховувати в управлінні міжнародним продажом, є звичаї в країнах-імпортерах. Дотримання експортером звичаїв свого партнера, перебуваючи в його країні, забезпечує ряд переваг в процесі ведення перемовин про продаж: викликає з боку іноземця повагу до себе; сприяє створенню атмосфери дружелюбності між сторонами; підвищує рівень довіри і відвертості під час розмови.

Таким чином, важливим напрямом діяльності вітчизняних підприємств є продаж своїх товарів на зарубіжних ринках. Успішне його здійснення вимагає знати особливості управління ним. Такими особливостями є використання системи управління стосунками з глобальними клієнтами, використання адекватних організаційних структур в міжнародних продажах, врахування психологічних факторів, які впливають на поведінку іноземного партнера в процесі ділових перемовин, прийняття до уваги маркетингового культурного середовища країни-імпортера, ціни та тарифні бар'єри. Знання цих особливостей та їх врахування менеджерами з продажу забезпечать досягнення експортером поставлених цілей на зовнішніх ринках.

УДК 334.021

Катрусяк Христина

студентка групи ППм-51

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

м. Тернопіль, Україна

Науковий керівник: Тимошик Наталія

кандидат економічних наук, доцент

доцент кафедри економіки та фінансів

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

м. Тернопіль, Україна

Khrystyna Katrusiak

student of the group PPM-51

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

Ternopil, Ukraine

Scientific supervisor: Nataliia Tymoshyk

PhD (Economics), Docent

Associate Professor Department of Economics and Finance

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

Ternopil, Ukraine

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ ENSURING THE EFFICIENCY OF ENTERPRISE ACTIVITIES IN MODERN CONDITIONS

Останніми роками у зв'язку з підвищенням цін на ресурси, загостренням конкурентної боротьби стало активно використовуватися поняття управління ефективністю виробництва. Дослідження доводять, що промислові підприємства, які серйозно ставляться до управління прибутковістю, досягають зниження витрат на ресурси майже на третину. Проблема забезпечення ефективності підприємства у теперішніх умовах розвитку економіки набуває особливої актуальності, оскільки наслідки неправильно обраної стратегії і тактичної діяльності підприємства в умовах висококонкурентного середовища стають критичними та загрожують його існуванню.

У сучасній науці вирішення проблем, що впливають на ефективність діяльності підприємства пропонується такими дослідниками як Г. Жулай [1], В. Ніколаєнко [2], Т. Косянчук [3], І. Левчак [4] та ін. В роботах даних вчених набули подальшого розвитку науково-теоретичні підходи до визначення сутності ефективності діяльності підприємства та

особливості управління ефективністю. Проте, переважна більшість дослідників лишає поза увагою взаємозв'язок між забезпеченням ефективності діяльності підприємства та наявними концепціями господарювання, що спричинює в подальших оціночних підходах порушення методологічного та змістовного характеру.

Наявність органічного зв'язку між економічною ситуацією в державі та рівнем прибутковості потребує підвищення ефективності використання виробничого потенціалу підприємства. Промислові підприємства України функціонують в складних умовах господарювання. Тому вони, розробляючи управлінські рішення, повинні спрямовувати свої дії на укріплення фінансово-майнового стану та формування стратегічного потенціалу, здатного адаптуватися до несприятливих факторів зовнішнього середовища. Незважаючи на різноманіття факторів за сферами діяльності підприємства, в основі ефективного управління діяльністю лежить індивідуальний набір факторів, які повинні бути в полі зору менеджменту підприємства, оскільки під впливом тих або інших факторів формується виробничий потенціал, а він повинен бути вчасно реалізований для підвищення конкурентоспроможності й стійкого соціально-економічного розвитку підприємства, а якщо ні, то ріст потенціалу характеризує зниження ефективності керування підприємством. Єдність принципів основ організації виробництва дає змогу виділити фактори ефективності за такими основними сферами діяльності підприємства, як економічна, виробнича, організаційна, соціальна, екологічна й правова. Особливістю систематизації факторів ефективності є те, що вони розглядаються у взаємозв'язку з факторами, характерними для ринкової економіки: попит та пропозиція на продукцію й ресурси, доступ до ринку ресурсів і нових технологій.

Єдність принципів основ організації виробництва дає змогу також визначити фактори ефективності у виробничій сфері підприємства, такі як структура промислового виробництва; завантаження виробничих потужностей; ступінь фізичного й морального зношування основних фондів; матеріалоємність виробництва; технологічна трудомісткість виробництва; впровадження прогресивних технологічних процесів; використання менш ресурсомістких матеріалів; зниження всіх видів втрат виробництва; укрупнення одиничних потужностей і реалізація інших способів концентрації виробництва; рівень електрифікації промислового виробництва; технологічне комбінування виробництва. Фактори цієї сфери діяльності є визначальними під час формування й реалізації програм щодо економії витрат підприємства.

З метою підвищення ефективності формування стратегії підприємства проаналізуємо фактори зовнішнього та внутрішнього оточення. Так, фактори зовнішнього впливу доцільно поділяти на фактори макросередовища (економічні, політичні фактори та фактори державного регулювання), галузевого та конкурентного оточення підприємства. Фактори внутрішнього впливу націлені на визначення ступеня відповідності майбутньої стратегії розвитку промислового підприємства і досягнення стратегічних цілей згідно з кожним функціональним напрямом діяльності: загального управління, економіки та фінансів, дослідження та технологічних розробок, виробництва, маркетингу та збуту, управління персоналом.

Виокремлення та оцінка факторів зовнішнього середовища та внутрішнього впливу дають змогу визначити процес управління ефективністю підприємства, обґрунтувати організаційно-економічні передумови розробки стратегії діяльності. Управління ефективністю роботи підприємства передбачає урахування основних положень теорії максимізації прибутку. При цьому як орієнтир розглядається прибуток середній для галузі або той прибуток, що об'єктивно задовольняє власників.

Аналіз теорії й практики управління ефективністю підприємства та узагальнення викладеного матеріалу дав змогу зробити такі висновки. Назріла необхідність розробки сучасних теоретико-методологічних підходів управління результативністю діяльності підприємств в теперішніх умовах господарювання. Ці питання не тільки становлять науковий інтерес, але й мають прикладне значення. Нова концепція керування ефективністю підприємства необхідна як продовження вчення про ефективний розвиток економіки

промислового виробництва в рамках нової промислової політики, оскільки зовнішнє середовище сьогодні змінюється швидко, що створює більші труднощі для тактичної й стратегічної оцінки політики підприємства. Ключова ідея нової концепції керування ефективністю полягає в тому, щоб забезпечувати стійкий соціально-економічний розвиток промислового підприємства.

Перелік використаних джерел:

1. Жулай Г.С. Управління ефективністю діяльності підприємства як важлива складова успішного ведення бізнесу / Г.С. Жулай // Вісник КНУТД. Серія «Економічні науки». – 2015. – № 3 (87). – С. 73–80.
2. Николаєнко В. П. Комплексна оцінка фінансового стану підприємства // Актуальні проблеми економіки. 2016. №6. С. 180–191.

УДК 336

Константиук Наталія

кандидат економічних наук, доцент
доцент кафедри економіки та фінансів

Тернопільський національний технічний університет ім. І. Пулюя
м.Тернопіль, Україна

Nataliia Konstantiuk

PhD (Economics), Associate Professor

Associate Professor of Economics and Finance Department

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

Ternopil, Ukraine

БАЗОВІ АСПЕКТИ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ФІНАНСАМИ ПІДПРИЄМСТВА BASIC ASPECTS OF EFFICIENT MANAGEMENT OF CORPORATE FINANCE

Успішний соціально-економічний розвиток України в сучасних умовах можливий лише за умови ефективного функціонування суб'єктів господарювання, яке залежить від наявності фінансових ресурсів. Завдяки достатньому фінансовому забезпеченню господарської діяльності, а також правильному вибору підприємством способів та джерел мобілізації фінансових ресурсів і визначенню оптимальних напрямків їх використання досягається зростання доходів та покращення фінансових результатів. Відтак, успіх підприємницької діяльності знаходиться в безпосередній залежності від стану організації фінансових ресурсів підприємства. Сьогодні українські підприємства часто обмежені у виборі фінансових ресурсів через їх недоступність, при цьому власні джерела коштів, як правило, використовуються не завжди ефективно. Окреслена проблема зумовлює наявність в економіці нашої держави значної кількості збиткових, малорентабельних або неплатоспроможних підприємств.

Фінансові ресурси є важливим елементом національної економіки, тому ефективність управління ними забезпечує конкурентоспроможність окремих суб'єктів господарювання на основі впровадження новітніх моделей, прийомів і технологій, диверсифікації й розширення товарного портфелю, забезпечення умов для стратегічного розвитку. Відтак ефективне управління фінансовими ресурсами є важливим чинником відновлення прибутковості й фінансової спроможності як на мікро-, так і макрорівні.

Основною метою управління фінансами на рівні підприємства є одержання максимальної вигоди від вкладених фінансових ресурсів. Для досягнення цієї мети необхідно вирішити наступні завдання: